

PATIKKARETKEILIJÄN RUOTSINKIELEN OPPITUNTI, LYHYT OPPIMÄÄRÄ

Hindsby, Liljofs, Helgräsk, Bakuskärträsk, Sottunby, Storträsk, Gumböleträsk, Nybygget. Kiitos entisille ruotsinopettajilleni Kaisa Blomroosille ja Aune Rauhalalle, että vielä nytkin selviydyn muodollisesti noista vierasperäisistä kirjainyhdistelmistä.

Masan erehtymätön säävaisto osui tälläkin kertaa oikeaan. Sunnuntai valkeni kauniin kirkaaseen auringonpaisteeseen, kun bussikuormallinen retkiharrastajia kokoontui Järvenpään seurakunnan alaparkissa odottavaan linja-autoon ja suuntasi kulkunsa kohti Sipoota. Päivän ohjelmaan oli merkitty Sipoonkorven patikkaretki.

Heti ajoneuvosta laskeutumisen jälkeen muodostimme avojonon totutusti pitkin Bakuskärträsketin pohjoisreunaa johtavalle polulle. Joukkomme (36) liikkui reippaasti, mutta kiireettömästi pitkin pieni-piirteisen maaston läpi kulkevaa uraa lounaaseen kohti Sotunkia. Jokaisella oli aikaa ihaila luonnon kauneutta, tallentaa kuvia kameralle ja mieliin, poimia sieniä polun reunamilta, tai muuten vaan edetä rauhallisesti joukon mukana omiin ajatuksiin vaipuneena. Kukaan tai mikään ei häirinnyt.

Storträsk, itäisen pääkaupunkialueen luonnon helmassa sijaitseva lohenongintapaikka, oli kuin kuvajainen. Siellä täällä sen rannalla seisokeli miehiä vapa käsissään saaliin saannin toivossa. Pääsimme silminnäköiksi muutaman hopeakylkisen lohien ylösnostolle. Kaikki näyttivät tyytyväisille, saalistajat, heidän seuralaisensa ja me retkeilijät, tiedä sitten lohista. Yhden surma on toisen elämä, näinhän se usein menee – elämän raadollinen laki.

Järven etelärannalla pysähdyimme taukopaikalla, Masa sytytti nuotiotulen ja me muut kaivoimme mukanamme kantamat eväämme esiin. Makkaroiden kärjestä tikkujen nokissa oli aikaa tyydyttää hiljalleen hiipivää nälän tunnetta ja vaihtaa mielipiteitä seuralaisten kanssa. Jokainen kunnioitti ympäristössä vallinnutta luonnonrauhaa, toiset jopa nauttien siitä, uskoisin.

Tauon jälkeen taival jatkui kohti lounasta, Nybygget'ia. Maiseman muoto muuttui tilapäisesti enemmän asutuskeskeisemmäksi peltoineen ja rakennuksineen, kunnes taas pääsimme kipuamaan ylemmäs pienten kumpareiden väliköihin ja metsän sisään. Ohitimme useita upeita jyrkänteitä ja mahtavankokoisia, alueelle tyypillisiä siirtolohkareita. Ennen viimeistä retkiosuutta pysähdyimme vielä ihailemaan yläviistosta alapuolellamme aukeavaa Bakuskärträsket'in maisemaa. Ympyrä oli sulkeutunut auringon edelleen paistaessa lähes pilvettömältä taivaalta.

Kirkkaan kuulaassa syysässä mieliin tallentuneet maisemakuvat voi varmasti kaivaa tarvittaessa esiin rauhoittamaan kiireisen arjen ahdinkoa. Juuri siksihän tämänkaltaisia luontoretkiä on ilo järjestää; helpottamaan kanssaihminen eloa, irtaannuttamaan hetkeksi päivän rutiineista ja antamaan aikaa jokaiselle itselleen.

Yhdessä tekeminen ja toisistaan välittäminen ovat meille latulaisille tärkeitä arvoja. Seuraavan kerran siihen on mahdollisuus Isänpäivänä Hyvinkään suunnassa Usmin majalla ja Itsenäisyyspäivänä Tuusulanjärven ympärillä, joten tervetuloa mukaan silloinkin.

- Kajtsu